

تعیین روش برون تن مناسب برای اندازه‌گیری فاکتور حفاظتی در برابر نور خورشید (SPF) لوسیون ضد آفتاب استاندارد هموسالات

*دکتر شیوا گل محمدزاده، **دکتر محمود رضا جعفری، ***دکتر نعمان خلیلی

*دستیار تخصصی فارماسیوتیکس، دانشکده داروسازی، دانشگاه علوم پزشکی مشهد

**دانشیار گروه فارماسیوتیکس، دانشکده داروسازی و مرکز تحقیقات بیوتکنولوژی دانشگاه علوم پزشکی مشهد

***استادیار گروه فارماسیوتیکس، دانشکده داروسازی، دانشگاه علوم پزشکی مشهد

تاریخ دریافت مقاله: ۸۳/۱۲/۲۵ ، تاریخ پذیرش مقاله: ۸۴/۴/۲۹

چکیده

هدف: از آنجا که در معرض قرار گرفتن در برابر اشعه خورشید اثرات نامطلوبی از جمله سرطانهای پوست، لکه‌های پوستی و پیری را به همراه دارد، استفاده از فرآورده‌های ضد آفتاب به منظور پیشگیری از این عوارض ضروری به نظر می‌رسد. جهت ارزیابی فرآورده‌های ضد آفتاب از فاکتور حفاظتی SPF که معیاری از قدرت آنهاست استفاده می‌شود. برای دست یافتن به این فاکتور روشهای درون تن، به صورت استاندارد وجود دارد، اما به دلیل مشکلات روشهای درون تن، روشهای برون تن بیشتر استفاده می‌شوند.

مواد و روش کار: در این مطالعه چند روش برون تن برای ارزیابی استاندارد FDA استفاده شد.

نتایج: در روش تعیین SPF لوسیون استاندارد هموسالات به روش انحلال با اتانول، SPF لوسیون استاندارد هموسالات 0.13 ± 0.23 به دست آمد. در روش تعیین SPF به روش انحلال با متانول، SPF لوسیون استاندارد هموسالات، 0.02 ± 0.17 به دست آمد و در روش تعیین SPF به روش نوار ترانسپور SPF لوسیون استاندارد هموسالات 0.12 ± 0.88 به دست آمد.

نتیجه‌گیری: بعد از ارزیابی نتایج و مقایسه آماری بهترین روش، روش استفاده از نوار ترانسپور شناخته شد.

کلمات کلیدی: ضد آفتاب، هموسالات، اندازه‌گیری برون تن SPF، لوسیون ضد آفتاب استاندارد FDA.

مقدمه

نانومتر و UVB با طول موج بین ۲۸۰-۳۲۰ نانومتر و UVC با طول موج کمتر از ۲۸۰ نانومتر می‌باشد که در واقع این اشعه توسط لایه ازن جذب شده و در فرآورده‌های ضد آفتاب محافظت در برابر آن مطرح نمی‌شود (۲۸).

قدرت یک فرآورده ضد آفتاب را با فاکتور حفاظتی در برابر نور خورشید Sun Protection Factor (SPF) مشخص می‌کنند. این فاکتور فقط حفاظت در برابر اشعه UVB را برای ما تعیین می‌کند. در واقع طول مدت اثر یک ضد آفتاب بستگی به SPF آن دارد. به عنوان مثال در فردی که در حالت عادی پس از ۱۰ دقیقه تابش نور خورشید دچار آفتاب سوختگی می‌شود، طول مدت اثر یک ضد آفتاب با $SPF=10$ ، حدود ۱۰۰ دقیقه خواهد بود (۱، ۲، ۷، ۲۷، ۲۸). تعیین SPF به دلایل مختلف، از مشکلات کنترل کیفیت فرآورده‌های ضد آفتاب

از آنجا که در معرض قرار گرفتن در برابر اشعه خورشید اثرات نامطلوبی روی پوست می‌گذارد، توجه به فرآورده‌های ضد آفتاب، به منظور حمایت پوست در برابر این آثار مخرب، مطرح می‌شود. اثرات مضر نور خورشید شامل تیرگی و لکه‌های روی پوست، پیری و چروک پوست، قرمزی و آفتاب سوختگی و سرطان پوست می‌باشد (۸). در حال حاضر تولید این محصولات در کشور ما نیز آغاز شده که البته هنوز بسیار جوان است و باید کوشید تا کمبودها و نقایص موجود مرتفع گردد. در تهیه فرآورده‌های ضد آفتاب معمولاً از محافظ‌های فیزیکی یا شیمیایی و یا هر دو استفاده می‌شود که هر یک حفاظت در برابر طول موج خاصی از اشعه ماوراء بنفش (UV) ایجاد می‌نماید. اشعه ماوراء بنفش شامل UVA با طول موج بین ۳۲۰-۳۸۰

نویسنده مسئول: دکتر محمود رضا جعفری، تلفن: ۶۶-۳۲۵۵-۸۸۲-۰۵۱۱، نامبر: ۰۵۱۱-۸۸۲۳۲۵۱-۰۵۱۱، E.mail: mr_jaafari@yahoo.com !!!!!

تعیین SPF لوسیون ضد آفتاب استاندارد هموسالات

شد (دمای ۳۰-۱۵). بر اساس استاندارد این فرآورده باید SPF معادل $1/279 \pm 4/47$ داشته باشد (۱۲، ۱۱، ۹).
تعیین SPF به روش انحلال با اتانول: (۱۹، ۲۰). لوسیون ضد آفتاب تهیه شده، با غلظت نهائی $2 \mu\text{l/ml}$ در اتانول حل و از صافی واتمن ۴۲ عبور داده شد، آنگاه توسط اسپکتروفوتومتر SHIMATZU 160A، از ۳۲۰-۲۹۰ نانومتر، با فاصله ۵ nm، اشعه به آن تابیده و جذب آن خوانده شد. سپس از معادله ۱ که توسط Mansur و همکارانش پیشنهاد شده، برای تعیین SPF استفاده شد. ۳ بار این آزمایش تکرار گردید. مقادیر استاندارد EE و I در رفرنس شماره ۲۰ موجود است. معادله ۱:

$$\text{SPF} = \text{CF} \sum_{290}^{320} \text{EE}(\lambda) \text{I}(\lambda) \text{abs}(\lambda)$$

CF= correction factor, EE=erythmogenic effect ($\text{Jm}^{-2}\text{nm}^{-1}$), I=intensity of solar light, Abs= absorbance

EE=اثرات اریتم زاوی، I=شدت نور خورشید، λ =طول موج
تعیین SPF به روش انحلال با متانول: ابتدا ۵۰، ۷۰، ۱۰۰ میلی گرم از فرآورده ضد آفتاب در ۶۰ میلی لیتر حلال متانول حل و از صافی واتمن عبور داده شد. سپس در بالن ژوژه ۱۰۰ به حجم رسانده، آنگاه $2/5$ میلی لیتر از محلول را در یک بالن ژوژه ۱۰ ریخته به حجم رسانده شد. سپس از $292/5$ تا $337/5$ نانومتر، با فاصله ۵ نانومتر ترانس میتانس توسط دستگاه اسپکتروفوتومتر SHIMATZU 160A خوانده و سپس با استفاده از معادله ۲، SPF تعیین گردید.

معادله با رسم مقدار SPF در برابر لگاریتم غلظت رسم شده و در غلظت ۲ میلی گرم فرآورده SPF به دست آمد. به همین ترتیب ۳ دفعه دیگر غلظتها تهیه و محاسبات تکرار شد. سه بار این آزمایش تکرار و نتایج آنالیز شد (۲۱). مقادیر استاندارد ER در رفرنس ۲۱ موجود است.

$$\text{SPF} = \frac{\sum_{292.5}^{337.5} \text{ER}}{\sum_{292.5}^{337.5} \text{ERT}}$$

معادله ۲:

ER: E= شدت تابش خورشید در شرایط تعریف شده است : شدت تابش خورشید در اروپای جنوبی در نیمه تابستان در نیمه روز در موقعیت ۴۰ درجه شمالی و زاویه تابش ۲۰ درجه است

محسوب می شود. در واقع تعیین SPF در ایران با روشی که از صحت و دقت لازم برخوردار باشد، انجام نمی شود در نتیجه این فرآورده ها، برای تعیین SPF به خارج از کشور فرستاده می شود. از آنجا که تعیین SPF به روش درون تن (in vivo) با مشکلات این نوع روشها نظیر پیدا کردن داوطلبین سالم با انواع پوست، تاثیر مخرب اشعه بر روی انسان، همچنین ناهمگون بودن نتایج به دلیل تنوع پوستی همراه است، استفاده از روشهای برون تن (in vitro) می تواند کمک کننده باشد (۲۶). برای بررسی صحت نتایج SPF از لوسیون هموسالات ۸٪، استاندارد FDA که دارای SPF معادل $1/28 \pm 4/47$ می باشد استفاده می شود (۹، ۱۵). هدف این مطالعه مقایسه SPF لوسیون هموسالات ۸٪ با روشهای مختلف برون تن و به دست آوردن روش مناسب برای تعیین SPF می باشد.

مواد و روش کار

هموسالات، لانولین، پترولاتوم سفید، اسید استئاریک، پروپیل پارابن، متیل پارابن، نمک سدیم EDTA، پروپیلن گلیکول، تری اتانول آمین ساخت کارخانه مرک آلمان و آب مقطر تهیه شده در دانشکده داروسازی با استفاده از دستگاه تقطیر.

تهیه لوسیون استاندارد هموسالات ۸٪: این لوسیون و روش تهیه آن توسط FDA معرفی شده است. از این فرآورده جهت ارزیابی و مقایسه SPF استفاده می شود. این فرآورده دارای فرمول زیر می باشد.

Part A	
Lanolin	5%
Homosalate	8%
White petrolatum	2.5%
Stearic acid	4%
Propylparaben	0.05%

Part B	
Methylparaben	0.1%
EDTA Na	0.05%
Propylen glycol	5%
Triethanolamine	1%
Purified water	74.3%

برای تهیه، ابتدا قسمت A و قسمت B به طور جداگانه تا ۷۷-۸۲ درجه سانتی گراد در حال هم زدن مداوم حرارت داده شد تا تمامی مواد حل گردد. سپس قسمت A به آهستگی به B در حال هم زدن افزوده شد و همراه هم زدن تا دمای اتاق سرد

با روش انحلال با اتانول: نتایج مربوط به تعیین SPF لوسیون استاندارد هموسالات در جدول ۱ نشان داده شده است. SPF لوسیون استاندارد هموسالات با این روش $۸/۲۳ \pm ۰/۱۳$ به دست آمد.

جدول ۱: نتایج تعیین SPF لوسیون استاندارد هموسالات ۸٪ به روش انحلال با اتانول.

λ	Abs1	EE.I ×Abs	Abs2	EE.I ×Abs	Abs3	EE.I ×Abs
۲۹۰	۰/۸۷۰	۰/۰۱۱۵۵۰	۰/۵۲۹	۰/۰۰۷۹۳۵	۰/۶۰۱	۰/۰۰۹۰۱۵
۲۹۵	۰/۸۵۵	۰/۰۶۹۸۵۴	۰/۶۶۰	۰/۰۵۳۹۲۲	۰/۶۶۱	۰/۰۵۴۰۰۴
۳۰۰	۰/۹۷۵	۰/۲۸۰۲۱۵	۰/۸۷۶	۰/۲۲۳۰۲۲	۰/۸۰۳	۰/۲۰۲۰۴۲
۳۰۵	۱/۰۶۸	۰/۳۵۰۰۹۰	۰/۸۴۲	۰/۲۷۶۰۰۸	۰/۸۲۱	۰/۲۳۶۳۴۴
۳۱۰	۰/۹۹۸	۰/۱۸۶۰۲۷	۰/۸۱۱	۰/۱۵۱۱۷۰	۰/۸۱۹	۰/۱۳۴۰۲۲
۳۱۵	۰/۸۸۲	۰/۰۷۴۰۰۰	۰/۸۱۴	۰/۰۵۹۹۰۵	۰/۶۸۴	۰/۰۵۷۳۸۸
۳۲۰	۰/۸۹۸	۰/۰۱۴۳۶۴	۰/۵۴۱	۰/۰۰۹۷۳۸	۰/۵۹۳	۰/۰۱۰۶۷۴

EE = اثرات اریتم زایی، I = شدت نور خورشید، Abs = جذب در طول موج مورد نظر.

با روش انحلال با متانول: نتایج مربوط به تعیین SPF لوسیون استاندارد هموسالات در جدول ۲ نشان داده شده است. SPF لوسیون استاندارد هموسالات با این روش $۱/۰۲ \pm ۶/۱۷$ به دست آمد.

جدول ۲: نتایج تعیین SPF لوسیون استاندارد هموسالات ۸٪ به روش انحلال با متانول برای غلظتهای ۵۰ و ۷۰.

λ	T50	ERT	T70	ERT
۲۹۲/۵	۰/۶۴۸	۰/۷۳۸۰۷۲	۰/۵۶۴	۰/۶۴۲۳۹۶
۲۹۷/۵	۰/۵۸۹	۳/۸۳۴۳۹	۰/۴۹۴	۳/۲۱۵۹۴
۳۰۲/۵	۰/۵۴۸	۵/۴۸	۰/۴۴۵	۴/۴۵
۳۰۷/۵	۰/۵۴	۱/۹۳۱۵۸	۰/۴۳۷	۱/۵۶۳۱۴۹
۳۱۲/۵	۰/۵۷۳	۰/۵۶۲۲۵۶	۰/۴۷۱	۰/۴۶۲۱۶۹
۳۱۷/۵	۰/۶۳۹	۰/۳۶۲۳۱۳	۰/۵۴۵	۰/۳۰۹۰۱۵
۳۲۲/۵	۰/۷۵	۰/۳۴۱۲۵	۰/۶۸	۰/۳۰۹۴
۳۲۷/۵	۰/۸۶۶	۰/۲۵۰۲۷۴	۰/۸۲۸	۰/۲۳۹۲۹۲
۳۳۲/۵	۰/۹۴۳	۰/۱۳۳۳۷۸	۰/۹۲۸	۰/۱۳۱۲۵۶
۳۳۷/۵	۰/۹۷۴	۰/۰۴۴۴۱۴	۰/۹۶۹	۰/۰۴۴۱۸۶

T50 = میزان ترانسپورانس در ۵۰ میلی گرم فرآورده، T70 = میزان ترانسپورانس در ۷۰ میلی گرم فرآورده.

با روش نوار ترانسپور: نتایج مربوط به تعیین SPF لوسیون استاندارد هموسالات در جدول ۳ نشان داده شده است. این نتایج مربوط به یکبار تست در ۳ جهت مختلف نوار ترانسپور می باشد. SPF لوسیون استاندارد هموسالات با این روش به

R و مطابق نظریه انجمن بین المللی پرتوشناسی به عنوان طیف استاندارد در تعیین SPF پذیرفته شده است.

ERT: E = شدت تابش خورشید بر حسب ژول بر هر متر مربع از سطح پوست در طول موج مورد نظر ($Jm^{-2}nm^{-1}$)، R = اثر نسبی تابش UV در طول موج مورد نظر برای ایجاد اریتم، T = میزان ترانسپورانس

تعیین SPF فرآورده، به روش نوار ترانسپور Tanspore

tape method: در این روش از یک سوبسترای جدید و ارزان به نام نوار ترانسپور استفاده شد (۲۲،۸). ابتدا $۲mg/cm^2$ از فرآورده بر روی سطح سوبسترا به طور یکنواخت، پخش شد. سپس با اسپکتروفتومتر SHIMATZU 160A، میزان اشعه UV در طول موج ۲۹۰-۴۰۰ نانومتر تعیین و به کمک معادله ۳، SPF محاسبه گردید. مقادیر استاندارد E و ϵ در رفرنس شماره ۸ موجود است. آزمایش برای هر فرآورده روی ۳ قطعه نوار ترانسپور و برای هر قطعه، ۳ مرتبه تکرار گردید تا خطای احتمالی، حاصل از عدم پخش یکنواخت فرآورده کاهش یابد. معادله ۳:

$$TQG = \frac{\sum_{290}^{400} E \in}{\sum_{290}^{400} E \in / MPF}$$

E (λ) = spectral irradiance of terrestrial sunlight under defined conditions ($Jm^{-2}nm^{-1}$)
 $\epsilon(\lambda)$ = relative effectiveness = standard irradiance

میزان عبور اشعه از نوار بدون فرآورده / میزان عبور اشعه از نوار با فرآورده = MPF

ارزیابی آماری: جهت مقایسه آماری روشهای مختلف تعیین SPF با هم، آزمون آنالیز واریانس یک طرفه به همراه آزمون Tukey-kramer استفاده شد و $p < ۰/۰۵$ به منزله معنی دار بودن اختلاف بین نتایج در نظر گرفته شد.

نتایج

لوسیون استاندارد هموسالات: یک لوسیون شیری با قوام نسبتاً مناسب با ظاهری روان به دست آمد. SPF لوسیون استاندارد هموسالات که با روشهای مختلف تعیین گردیده است به شرح زیر است.

تعیین SPF لوسیون ضد آفتاب استاندارد هموسالات

و یا متانول حل نمی‌شوند، استفاده از این روش برای تعیین SPF در مورد تمامی ضدآفتابها نتایج قابل قبولی نخواهد داد (۲۱، ۲۲).

Diffey و همکارش برای دستیابی به نتایج دقیقتر از پوست موش جدا شده و بدون مو استفاده کردند. همچنین پوست جدا شده انسان به این منظور استفاده گردید (۶). بعد از آن به دلیل مشکلات روشهای قبلی روش نوار ترانسپور توسط آقای Diffey و همکاران پیشنهاد شد. به عقیده Diffey روش تعیین SPF به روش نوار ترانسپور، همبستگی خوبی با روش درون تن از خود نشان می‌دهد. در این روش از یک سوبسترای جدید و ارزان، به نام نوار ترانسپور استفاده می‌شود. نوار ترانسپور، یک نوع چسب جراحی است که توسط کمپانی 3M ساخته شده است. این نوار، سطح متخلخلی شبیه به پوست انسان دارد و نیز اشعه UV را در محدوده ۲۰۰-۴۰۰ نانومتر، به خوبی عبور می‌دهد. نوار ترانسپور بسیار ارزان و در دسترس می‌باشد. به عقیده Diffey این روش ارتباط خوبی با روشهای درون تن دارد.

در این مطالعه برای به دست آوردن روش مناسب تعیین SPF برای فرآورده‌های ضد آفتاب، لوسیون استاندارد هموسالات تهیه گردید، سپس با استفاده از روشهای ذکر شده در بخش روش کار، SPF فرآورده تعیین شد. لوسیون استاندارد هموسالات، استاندارد FDA برای تعیین SPF می‌باشد که SPF آن معادل $1/28 \pm 4/47$ است (۹).

با توجه به نتایج به دست آمده از این تحقیق به روش انحلال با اتانول، $SPF = 1/23 \pm 0/12$ به دست آمد. SPF به دست آمده با این روش اختلاف بارزی در مقایسه با SPF استاندارد ($1/28 \pm 4/47$) داشت ($p = 0/071$) که نشان می‌دهد این روش، روش مناسبی برای تعیین SPF حاوی ماده هموسالات نیست. با توجه به نتایج به دست آمده از این تحقیق SPF به روش انحلال با متانول $1/02 \pm 6/17$ به دست آمد. SPF به دست آمده اگرچه بیشتر از SPF استاندارد لوسیون هموسالات $1/8$ بود ولی این اختلاف بارز نبود ($p = 0/1463$). با توجه به نتایج به دست آمده از این تحقیق، SPF به روش نوار ترانسپور $5/88 \pm 0/12$ به دست آمد. SPF به دست آمده با این روش اختلاف بارزی در مقایسه با SPF استاندارد

ترتیب بعد از اندازه گیری در ۳ جهت و ۳ مرتبه در نهایت SPF کل برابر $0/12 \pm 5/88$ به دست آمد.

جدول ۳: نتایج تعیین SPF لوسیون استاندارد هموسالات ۸٪ به روش نوار ترانسپور بار اول در ۳ جهت به صورت خلاصه شده.

T1	T2	T3	E e	MPF	Ee/MPF
۹	۲۰/۲	۱۲/۹	$3/68 \times 10^{-6}$	۷۷۴۳۹۱۹	$4/75 \times 10^{-7}$
۵/۹	۱۳/۵	۱۰/۲	۰/۰۰۸۳۲	۱۱/۰۷۵۲۹	$7/51 \times 10^{-4}$
۵/۲	۱۰/۴	۱۲/۴	۰/۰۱۲۶۵۴	۱۱/۸۵۵۴۶	$1/07 \times 10^{-3}$
۶/۵	۱۳/۲	۱۳/۷	۰/۰۰۳۴۲۳	۹/۷۰۲۲۹۴	$3/53 \times 10^{-4}$
۲۹/۳	۳۹	۳۵/۵	۰/۰۰۰۸۸۲	۲/۸۱۴۱۸۶	$3/13 \times 10^{-4}$
۹۹/۷	۹۷/۹	۱۰۲/۲	۰/۰۰۰۳۶۶	۰/۹۵۸۹۴۸	$6/88 \times 10^{-4}$
۹۹/۹	۹۷/۹	۱۰۱/۵	۰/۰۰۰۴۷۶	۰/۹۵۹۲۱۲	$4/6 \times 10^{-4}$
۱۰۰/۲	۹۸/۵	۱۰۱/۱	۰/۰۰۰۳۵	۰/۹۵۴۵۱۹	$3/67 \times 10^{-4}$
۱۰۱/۸	۹۸/۸	۱۰۲/۳	۰/۰۰۰۲۶۵	۰/۹۴۳۰۹۶	$2/8 \times 10^{-4}$
۱۰۲/۸	۹۸/۹	۱۰۲/۵	۰/۰۰۰۱۹۹	۰/۹۳۸۷۵۵	$2/12 \times 10^{-4}$
۱۰۲/۲	۹۹/۳	۱۰۲/۶	۰/۰۰۰۱۵۳	۰/۹۳۲۶۵۱	$1/64 \times 10^{-4}$
۱۰۳/۲	۹۹/۴	۱۰۲/۷	۰/۰۰۰۱۱۶	۰/۹۲۹۵۰۱	$1/25 \times 10^{-4}$

T = میزان ترانسپیتانس، Ttr = میزان ترانسپیتانس نوار ترانسپور.

بحث و نتیجه گیری

با توجه به اثرات اثبات شده مخرب خورشید بر پوست که عمدتاً ناشی از UVA و UVB است، استفاده از ضد آفتابهای مختلف و بررسی فاکتور محافظتی آن از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. جهت تعیین SPF از روشهای مختلف درون تن و برون تن استفاده می‌گردد که هنوز در کشور ما انجام نشده و به شرکتهای خارجی سپرده می‌شود.

به دلیل مشکلات روشهای درون تن در تعیین SPF، روشهای مختلف درون تن ابداع شده است (۲۶). روش اولیه تعیین SPF روش انحلال بود که توسط Sayre و همکارانش انجام گرفت (۲۰). Sayre معتقد است در روش تعیین SPF به طریق درون تن، در پاره‌ای اوقات مواد موثره ضد آفتاب می‌توانند جذب پوست گردند و در این صورت غلظت موضعی فرآورده متفاوت از غلظت آن در محلول خواهد بود. در ارتباط با روش محلولها، نکته اصلی آن است که حلال مصرفی نباید جذب UV باشد، در عین حال مواد ضد آفتاب را در خود حل کند. با توجه به اینکه بعضی از مواد ضد آفتاب در حلال اتانول

5. Abney J. R., Scalletar B. A., 2003, Experiments 3 and 4, the spectrophotometric analysis of sunscreens, Pharm. sci, 421: 1-7.
6. Berset G., Gonzenbach H., Christ R., 1996, Proposed protocol for determination of photostability. Part 1. cosmetic uv filters, Int. J. of Cosmet. Sci., 18, 5:203-218.
7. Brown S., Diffey B. I., 1986, The effect of applied thickness to measure on sunscreen protection: In vivo and In vitro studies, Photochem. Photobiol., 44:509-513.
8. Burmeister F., Brooks G., 1996, Liposomes in cosmetic formulation, Cosmetic and Toiletries, 111: 49-53.
9. Diffey B. L., Robson J., 1989, A new substrate to measure sunscreen protection factors throughout the ultraviolet spectrum, J. Soc. Cosm. Chem, 40:127-133.
10. Federal Register, 1999, The final sunscreen monograph, 64, 98: 27666-27633.
11. Foldvari M., 1993, Biphasic liposomes In Patent Application PCT/CA94/00409,U.S.
12. Joint Standards Australia/Standards New Zealand Committee CS/42, Sunscreen Agents, 1997:2604-2618.
13. Klein K., 1999, Formulators forum, Cosmetics and Toiletries, 114, 42: 44-45.
14. Maier H., Schauburger G., Brunnhofer K., 2001, Change of ultraviolet absorbance of sunscreens by exposure to solar-simulated radiation, Journal of Investigative Dermatology, 117, 256-262.
15. Marti M. G., Fernandez C., Parsotam N., Maillols H., 1997, Stability of UV filters in different vehicles: solvents and emulsions, Drug Dev. Ind. Pharm., 23, 7: 647-655.
16. Meybeck A., 1983, Objective methods for the evaluation of sunscreens, Int. J. Cosmet. Sci., 98, 3: 51-60.
17. Michaud P., Soto P., Leroy T., Rodriguez F., 1994, First derivative spectroscopic determination of sunscreens in cosmetic formulations, Int. J. Cosmet. Sci., 16: 93-104.
18. Roger R. C., Liposomes: a practical approach, Oxford, England, 1989, 125-137.
19. Santor R. M., Franco F. C., Erica R. M., 2000, Stability analysis of emulsions containing UV and IR filters, Cosmetic and Toiletries, 115, 12: 55-61.
20. Santos E. P., Freitas Z. M., Souza K. R., Garsia S., 1999, In vitro and in vivo determinations of sun protection factors of sunscreen lotions with octyl methoxycinnamate, Int. J. Cosmet. Sci., 21:1-5.
21. Mansur J. S., et al., 1986, Determinacao do fator de proteaco solar por espectrofotometria, Anal. Bras. Dermatol., 61, 121-124.
22. Sayre R. M., 1992, In vitro sunscreen testing: the vehicle effect, Cosmetics and Toiletries, 107, 9: 105-112.

($4/47 \pm 1/28$) نشان نداد $p=0/1301$ و همچنین در مقایسه با دو روش قبلی، متوسط SPF حاصل از این روش نزدیکتر به متوسط SPF لوسیون استاندارد ۸٪ بود. روش انحلال با متانول علی‌رغم نتایج قابل قبول در مورد بعضی ضد آفتابهای شیمیایی روش فراگیری برای تمامی ضد آفتابها خصوصا ضد آفتابهای فیزیکی نیست. در مقایسه نتایج حاصله از این مطالعه از آنجایی که این بررسی‌ها در روش انحلال در طول موج اریتم زا انجام می‌گیرد، نتایج با صحت و دقت کامل به دست نمی‌آید. مطابق نظریه Vanham مخلوطی از سه حلال با درجه قطبیت مختلف (سیکلو هگزان، متیلن کلراید و ایزوپروپانول) به نام حلال عمومی، می‌تواند تمام مواد ضد آفتاب را در خود حل کند، ولی متاسفانه از قانون بیر-لامبرت تبعیت نمی‌کند. به طوری که اگر نمودار SPF در برابر لگاریتم غلظت رسم گردد، افزایش غلظت، افزایش SPF را به همراه ندارد (۴). روش تعیین SPF به کمک نوار ترانسپور به دلیل در دسترس بودن و ارزان بودن این نوار و نتایج قابل قبول بیشتر از سایر روش‌ها توصیه می‌شود. نوار ترانسپور به دلیل ناهمگن بودن سطح، تشابه با پوست انسان دارد. از نکات مهم در تهیه نوار ترانسپور، پخش یکنواخت فرآورده ضد آفتاب روی پوست می‌باشد (۸).

از آنجایی که روش نوار ترانسپور P کوچکتری نسبت به روش انحلال با متانول در مقایسه با استاندارد داشت مناسبترین روش بین این سه روش ارزیابی شد.

منابع

۱. آدرنگی، مسعود، فیزیولوژی پوست و داروهای پوستی، جلد اول، انتشارات آینه کتاب، تبریز، ۱۳۶۹، ۲۹۹ - ۲۲۷.
۲. سبزی، اسماعیل، تهیه پایه پمادی از ضایعات پلی اتیلنی و مقایسه خواص فیزیکی آن با وازلین، دانشگاه علوم پزشکی مشهد، دانشکده داروسازی، مشهد، پایان‌نامه دکتری، ۷۷-۱۳۶۷، ۳۱-۲۹.
۳. صادقی، علی، بررسی سرعت آزادسازی ایوپروفن از پایه‌های نیمه جامد موضعی، دانشگاه علوم پزشکی مشهد، دانشکده داروسازی، مشهد، پایان‌نامه دکتری، ۷۳-۱۳۷۲، ۷۴-۶۶.
۴. غروی، منوچهر، توکلی، ناصر، مقایسه دو روش برون تن برای اندازه‌گیری ضریب حفاظت نوری، مجله صنایع بهداشتی و آرایشی، ۱۳۸۱، ۳۱-۲۹.

28. Sweetman S. C., Martindale the Complete Drug Reference, London.Chicajo, 2002, 33rd ed.,1516-1517.
29. Takeo M., New cosmetic science, Elsevier, Amsterdam, 1998,190-198, 330-335.
30. Thomas J. Franz M.D. www.labsphere.com from yahoo.
31. Treffel P., Gabard B., 1996, Skin penetration and sun protection factor of UV filters from two vehicles, Pharmaceutical Research, 13, 5: 770-773.
32. Tronnier H., Heinrich U., 2000, Comparative measurement of skin hydration, Institute for Experimental Dermatology,14, 5:440-442.
33. Wilkinson J. B., Moore R. G., Harry's Cosmeticology, Longman Scientific and Technical, London, 1982, 7th ed., 222-258.
23. Sayre R. M., 1978, In vitro testing of sunscreen, the vehicle effect, Prac. Proprietary Assa., Cosmetics and Toiletries, 107, 9:105-112.
24. Santoro M. I., Silvia F. C., Kedor Hachman, E. R., 2000, Stability analysis of emulsions containing UV and IR filters, Cosmetic and Toiletries, 115: 55-62.
25. Sellers R. L., Carpenter F. G., 1992, An instrument for in vitro determinations of SPF, Cosmetics and Toiletries, 107, 10: 119-124.
26. Semenzato A., Dall C., Boscarini G. M., 1994, Chemico-physical and functional properties of inorganic sunscreens in cosmetic products, Int. J. Cosmet. Sci,16, 6:247-255.
27. Stockdale M., 1987, A novel proposal for the assesment of sunscreen product efficacy against UVA, Int. J. Cosm. Sci, 9: 85-98.

Archive of SID

Surf and download all data from SID.ir: www.SID.ir

Translate via STRS.ir: www.STRS.ir

Follow our scientific posts via our Blog: www.sid.ir/blog

Use our educational service (Courses, Workshops, Videos and etc.) via Workshop: www.sid.ir/workshop